

Titel: Udrag fra Efter sidste flytning

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p447-kom-shoot-p-4281.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Anselm. Han kommer som sagt ... »dersom Du, som hidtil ... ikke holde med Dig.**◀ : se F. Böhringer *Die Kirche Christi und ihre Zeugen* (551,3) bd. 2, del 1, om striden i 1097 mellem Anselm og Vilhelm II. Kongen Kleobulos havde anklaget de soldater, som ærkebiskoppen skulle stille til hans rådighed, for at være uduelige og dårligt udrustede og derfor truet Anselm med proces ved hofretten. Senere opgav kongen dog at føre proces, men krævede, at Anselm skulle erkende sin skyld og enten betale ham en stor sum penge eller anråbe ham om barmhjertighed og således for altid være ydmyget; det afslog Anselm. På rigsdagen i Winchester i oktober var det kongens sidste ord, at når Anselm forlod stedet, ville han tage ærkebispesædet fra ham og ikke længere anerkende ham som ærkebiskop. I denne strid havde Anselm regnet med de eng. biskoppers bistand, men forgæves, fremgår det af følgende, s. 295: »[W]ie A. sich vorzugsweise von seinen Pflichten gegen den Papst, so fühlten sie sich vorzugsweise von ihren Pflichten gegen ihren Landesherrn in ihrem Gewissen gebunden. Das bricht selbst in den Worten durch, die Eadmer, der Bewunderer und Biograph Anselms, sie an letztern richten lässt. 'Wir kennen dich, Vater, sollen sie gesprochen haben, als einen religiösen und heiligen Mann, dessen Wandel im Himmel ist; wir aber haben Rücksichten zu nehmen auf unsere Verwandte, und sind in weltliche Angelegenheiten verwickelt. Wir bekennen es, zur Höhe deines Lebens vermögen wir nicht hinauzusteigen, noch mit dir dieser Welt zu spotten. Willst du dich aber zu uns herablassen und unsern Weg gehen, so werden wir dir beistehen, wo es nöthig ist. Willst du dich aber wie bisher allein an Gott halten, so wirst du auch, wie bisher, allein stehen, wir können es nicht mit dir halten; *wir können die Treue, die wir dem Könige schulden, nicht übertreten.*' Seinerseit bleib A. ebenso beharrlich bei seinen Grundsätzen stehen: seine Sache sei 'die Sache seines und ihres Heiles und Nutzens, sei die Sache der Christenheit; gehet zu *eurem* Herrn, schloss er, ich werde mich halten an Gott.'◀ Sml. NB23:198 (1851), i SKS 24, 299f.

I trykt udgave: Bind 27 side 570 linje 7